





**40 HADITHE**  
**RRETH VIRTYTEVE**  
**TË IMAM ALIUT**

*(Paqja qoftë mbi të!)*

**Tiranë, 2023**

Titulli: **40 hadithe rreth virtyteve të Imam Aliut (Paqja qoftë mbi të!)**

I përzgjedhi dhe i përktheu: **Elisabeta Feza**

Recensent: **Vullnet Merja**

Redaktoi: **Jerida Kulla**

Përkujdesja kompjuterike: **Sabrie Feza**

Kopertina: **Sabrie Feza**

Botoi: Shoqata “Flladi” – Tiranë, 2023

## PARATHËNIE

### ALI IBN EBU TALIBI, KALORËSI I PAMPOSHTUR

*Me emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit,  
Mëshirëplotit!*

Falënderimet i takojnë Allahut të Madhëruar. Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi Profetin Muhamed, mbi familjen e tij të pastër dhe mbi shokët e tij të zgjedhur!

Es Selamu alejkum ue rahmetullahi ue berakatuhu! - Paqja, mëshira dhe begatitë e Allahut qofshin mbi ju!

A keni dëgjuar për kalorësin më të fuqishëm dhe për heroin e drejtësisë dhe të së vërtetës? A keni dëgjuar për kalorësin e pranishëm në paqe e në luftë? A keni dëgjuar për kalorësin më asket, më të përkorë dhe më të devotshëm?

Ky kalorës shkatërroi politeizmin dhe paganizmin. Është hero i që u përball me padrejtësinë dhe errësirën. Ai është Ali ibn ebu Talibi (*Paqja qoftë mbi të!*). A jemi në gjendje ta përshkruajmë këtë kalorës? Heroizmi që përmendet në jetëshkrimin e

Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*), na e tregon fare qartë pozitën e tij të lartë.

Është i pari mashkull, pas Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), që e pranoi Islamin dhe dëshmoi se nuk ka Zot tjetër përveç Allahut dhe Muhamedi është robi dhe i Dërguari i Tij.

E pranoi Islamin, kur ishte vetëm dhjetë vjeç. Aliu është djali i xhaxhait të Profetit, njeriu më i afërt i zemrës dhe i shpirtit të Profetit dhe më i afërti në familjen e tij. Profeti e rriti, e edukoi, e mësoi dhe e martoi me vajzën e tij, Fatime Zehranë.

Në jetëshkrimin e Imam Aliut gjen qetësi çdo i varfër e i mjerë. Në të gjen shërim e lehtësim çdo i plagosur, i privuar e i shtypur. Pas sakrificës në rrugën e Allahut e të Dërguarit të Tij në Mekë, Imam Aliu emigroi në Medine. Kur arriti atje, Profeti i dha çmimin më të madh. Por, çfarë ishte ai çmim? Vallë, a i dha post? A i dha kështjellë? Ai i dha pasuri? Jo. Asnjërin prej tyre. Profeti i lajmëroi të gjithë njerëzit se *Aliu, djali i Ebu Talibit e do Allahun dhe të Dërguarin e Tij dhe Allahu dhe i Dërguari i Tij e duan Aliun, djalin e Ebu Talibit.* (Ky hadith është i saktë. Në librat e historisë njihet me emrin “*Hadijthu rrajeh*” - “Hadithi i flamurit”<sup>1</sup>).

---

<sup>1</sup> Ibn Haxher, “El Isabetu”, vëll. 2, f. 502.



Sa i madh është njeriu, kur e do Allahun dhe të Dërguarin e Tij! Sa madhështore është të jesh i dashur tek Allahu dhe tek i Dërguari i Tij! I tillë ishte Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*). Pa dyshim që kjo është prej dhuratave madhështore që fitoi Imam Aliu në jetën e tij.

Po japim dialogun e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) me Imam Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*), për të parë se cila ishte pasuria e tij.

Profeti Muhamed i propozoi këtij kalorësi vigilent e të pamposhtur të martohej me vajzën e tij, Fatime Zehranë.

- O Ali! A dëshiron që Fatimja të jetë bashkëshortja jote?
- Po.
- A ke prikë?
- Unë nuk kam asgjë, o i Dërguari i Allahut.
- Ku është mburoja jote?
- Ajo mburojë nuk kushton as dy derhemë.<sup>2</sup>

---

<sup>2</sup> Këtë hadith e transmeton Ebu Daudi dhe transmetues të tjerë.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) e dinte shumë mirë se Aliu nuk zotëronte asnjë dinar apo derhem, as flori e as argjend dhe as toka. Pasuria e tij ishte besimi i palëkundur si mali te Allahu dhe te i Dërguari i Tij.

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë për Imam Aliun: “Unë do t’ia jap flamurin atij njeriu, të cilin, e do Allahu dhe i Dërguari i Tij”. Pra, Imam Aliu ishte burrë që zotëronte devotshmërinë, drejtësinë, fuqinë, guximin, humanizmin, heroizmin etj.

Megjithatë, ai e zbatoi fjalën e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) dhe ia solli atij mburojën. Atëherë, Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) e kurorëzoi Aliun me Fatimen. Ajo i lindi atij Hasanin dhe Hysejnin, zotërinjtë e të rinjve të banorëve të Xhenetit.

Imam Aliu u martua me Fatime Zehranë. Kush është Fatimja? Bija e kujt është? Nëna e kujt është? Ajo është Zonja e grave të botëve. Babai i saj është më i nderuari dhe më fisniku i Profetëve. Bashkëshorti i saj është kalorësi i drejtësisë, i së vërtetës dhe heroi i humanizmit.

Në Betejën e Bedrit, para se të niste beteja, i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ftoi më të fortët e myslimanëve për t'u ballafaquar me më të fortët e jobesimtarëve.

- Ku është Aliu? – pyeti Profeti.
- Jam këtu, o i Dërguari i Allahut! – i tha Aliu Profetit Muhamed.

Imam Aliu luftoi me Velid ibn Utbehin dhe e vrau. Kur nisi lufta mes dy ushtrive, Imam Aliu luftoi si luan i patrembur dhe vrau shumë prej jobesimtarëve.<sup>3</sup>

---

<sup>3</sup> Këtë e transmeton Ebu Daudi. Shih “Es Siretu En Nebeuijetu fi dau i el Masadir el Aslijuh”, f. 350.

Në Betejën e Ahzabëve (Khandakut), kalorësi më i fuqishëm i jobesimtarëve, Amru ibn Udi, i ftoi myslimanët në duel.

- Kush nga ju do të dalë në duel, o myslimanë? - pyeti Profeti Muhamed.

Ata heshtën dhe askush nuk doli, sepse e njihnin kundërshtarin e tyre, i cili ishte i njohur për trimëri dhe aftësi luftarake. Mirëpo, Aliu nuk e pranonte poshtërimin e as mposhtjen.

- Unë do të dal në duel, o i Dërguari i Allahut, - i tha Imam Aliu Profetit Muhamed.

- Ai është Amru ibn Udi! – i tha Profeti Muhamed.
- Po pastaj, se është Amru?!

Atëherë Aliu doli dhe të dy luftëtarët filluan duelin. Profeti lutej që Imam Aliu të triumfonte. Ashtu u bë. Profeti lexoi tekbirin dhe pas tij e lexuan edhe myslimanët: “Allahu ekber! Allahu ekber! Allahu ekber!”.

Ka shumë ndodhi që tregojnë fisnikërinë dhe besimin e patundur të Imam Aliut. Në çdo ndodhi dhurata e Imam Aliut ishte fitorja. Ai kurrë nuk u mposht në asnjë betejë.

Erdhi koha që ai të merrte në dorë kalifatin (udhëheqjen) për afërsisht pesë vjet. Ai ka qenë i varfër. Asnjë ditë nuk ka qenë i ngopur. Po përmendim një histori. Një ditë, kur shkoi në shtëpi, pyeti: “A keni ushqim?!”

- Nuk ka, - iu përgjigjën.
- Asgjë nuk keni?!
- Jo.

Ai mori shpatën e tij, e cila quhet “Dhulfikar” dhe doli para banorëve të Irakut, duke thënë: “Unë dhe familja ime po vdesim nga uria. Kjo është shpata e të Dërguarit të Allahut, me të cilën kam



larguar të këqijat që e rrethonin Profetin.  
Kush e ble këtë me ushqimin e një nate?”

I Lartësuar është Allahu!

Të dashur vëllezër besimtarë dhe motra besimtare! Nuk kishte të ushqej ai që kishte në dorë të gjithë pasurinë e myslimanëve, që ishte e mbushur me ushqim, para dhe armë. Të gjitha këto ai i shpërndau për një ditë, pastaj fali dy rekate namaz dhe tha: “O Zot im! Dëshmo se unë nuk kam mbajtur për veten time asnjë derhem, asnjë dinar, asnjë kokërr hurmë e asnjë kokërr rrush të thatë”.<sup>4</sup>

---

<sup>4</sup> Këtë e transmeton Ebu Daudi dhe të tjerë në “Es Sijretu Nebeu jetu”, f. 350.

*të Imam Aliut (Paqja qoftë mbi të!)*

---

## **Martirizimi i Imam Aliut**

*(Paqja qoftë mbi të!)*

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), i ka thënë Imam Aliut: “Ti do të goditesh këtu dhe këtu, - duke i treguar vendin te koka e tij, - dhe gjaku do të rrjedhë prej saj, deri sa të lyejë gjithë mjekrën tënde. Goditësi do të jetë më i ligu, ashtu siç ishte vrasësi i devesë”.

Ishte data 19 Ramazan i vitit 40 Hixhri. Imam Aliu doli nga shtëpia për të falur namazin e sabahut në xhami. Atje pa

të pafenë, të poshtrin, të mallkuarin Abdurrahman ibn Mulxhemin. Ai ishte paguar nga paria e asaj kohe për ta vrarë Imam Aliun, sepse ishte pengesë e qejfeve të asaj parie. Ai ishte shtrirë përmbys dhe shpatën e helmuar e kishte nën vete. Imam Aliu e goditi te këmba dhe i tha: “Mos fli përmbys, sepse ashtu flenë banorët e Zjarrit!”

Imam Aliu filloi të falej dhe i poshtri e goditi në kokë. Imam Aliu tha: “Allahu është më i Madhi! Allahut i takojnë të gjitha çështjet e shkuara dhe ato që do të vijnë!” Pastaj ra përmbys dhe mjekra iu la me gjak. Atë e mbajtën dhe e çuan në shtëpi. Për atë qanë të gjithë myslimanët, të mëdhenj e të vegjël, burra, gra dhe fëmijë. Ai jetoi si

hero, e përqafoi Islamin si hero, sakrifikoi me heroizëm të paparë dhe ra dëshmor si hero.<sup>5</sup>

Më 21 Ramazan të vitit 40 Hixhri, u martirizua një burrë, nga madhështia dhe përkryerja e të cilit mbetën të mahnitur miqtë dhe armiqtë. E gjithë bota e lavdëroi, e lavdëron dhe do ta lavdërojë, sepse ai ishte zëri i vërtetë i drejtësisë njerëzore.

Xhubran Khalil Xhubran, autor i njohur libanez, ka thënë: “Ali bin ebu Talibi u flijua dhe u martirizua për

---

<sup>5</sup> Kjo ndodhi është në librin “Sijretu ibn Hisham”, Xhuzi i dytë, f. 150. Po ashtu, edhe në “Es Sijretu En Nebeu jetu”, f. 452. E ka transmetuar edhe Ahmed ibn Hanbeli.

madhërinë dhe dinjitetin e tij. Ai ndërroi jetë, kur ishte duke falur namaz dhe zemrën e kishte të mbushur me dashuri për Zotin”.

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), edhe në çastet e fundit të jetës së tij 63-vjeçare, bëri të gjitha përpjekjet për të shpjeguar dhe për të përhapur të vërtetat e fesë islame.

Namazi dhe lutjet ishin forma më e bukur e devotshmërisë së Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*). Në hytben 234 te vepra “Nehxhul Belaga”, lexojmë fjalën e tij, se si ndikon ibadeti në shpirtin e njeriut: “Njerëzimi kanoset nga imoraliteti dhe sëmundjet psikike. Zoti, nëpërmjet

namazit dhe agjërimit, i mbron robtë e Vet nga këto rreziqe. Këto ibadete i ndalojnë duart dhe këmbët nga gjynahet, i mbrojnë sytë nga shikimi, duke i bërë të përulur, qetësojnë frymëmarrjen dhe i zbusin zemrat. Përkuajtimi i Zotit kultivon ndërgjegjen fetare të njeriut, shton vullnetin për punë të mira dhe redukton dëshirën për punë të këqija dhe gjynahe”.

Njerëzit e mëdhenj dhe të lartë i kanë të gjitha vlerat morale dhe njerëzore. Sjelljet dhe fjalët e Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) janë të bazuara në drejtësi dhe mirësi dhe janë larg çdo të mete.

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), si një njeri i udhëzuar në rrugën e drejtë, është

pasqyrë e plotë e moralit dhe e mirësisë. Ai e kishte kuptuar të vërtetën. Çdo çast të jetës e kaloi me të vërtetën dhe realizonte çdo gjë që thoshte. Kjo për faktin se ai u rrit dhe u edukua nga njeriu më i përkryer, nga Profeti Muhamedi (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*).

Imam Aliu kishte personalitet të lartë dhe shumëdimensional. Ai u shërbente nevojtarëve me dashuri dhe modesti të skajshme. Prekej shumë nga vuajtjet dhe pikëllimet e jetimëve dhe shpirti i mërzitej nga gjendja e mjerueshme e tyre.

Qëllimi kryesor i Imam Aliut (*Paqja goftë mbi të!*) ishte krijimi i një shoqërie të

bazuar në drejtësi dhe qetësi. Kjo karakteristikë e tij kishte fituar zemrat e shumë njerëzve, saqë shumë njerëz të dijes dhe të shkencës kërkojnë që, sikur edhe njëherë të vetme të kishte ardhur në histori një njeri si Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), bota do të ishte shumë ndryshe.

Vështrimi i Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) ndaj qeverisjes dallon shumë nga vështrimet e politikanëve që kërkojnë pushtet dhe fuqi. Ai e cilësonte botën si krijesë të Zotit, ndërsa Zotin si Pronar Absolut të gjithësisë. Dëshira e tij e madhe ishte që shoqërinë ta çonte drejt lumturisë dhe përsosmërisë materiale dhe shpirtërore. Duke pasur parasysh se dhuna dhe padrejtësia pengojnë lëvizjen e



njerëzve drejt zhvillimit dhe përsosmërisë, Imam Aliu vazhdimisht theksonte nevojën e vendosjes së drejtësisë dhe thoshte: “Drejtësia është njëra nga shtyllat ku mbështetet gjithësia”.

Sipas tij, drejtësia është zbukurim i besimit, madje parim i besimit. Strategjia më e rëndësishme për një pushtet ideal, sipas tij, ishte vendosja e drejtësisë në shoqëri. Në pushtetin e tij, drejtësia nuk ishte vetëm një slogan i kotë, por ishte përparësi e programit të tij dhe domosdoshmëri e vënies në jetë. Pra, drejtësia ishte parimi i politikave të tij.

Nga veçoritë e Imam Aliut në udhëheqjen e shtetit, ishte shërbimi për

popullin. Në një letër që i dërgoi përfaqësuesit të tij në Azerbajxhan, shkruan: “Asnjëherë të mos mendosh që qeverisja që të është besuar ty, është një kafshatë, por është një përgjegjësi që e ke mbi qafë dhe individit që është mbi ty, kërkon që të respektosh të drejtat e popullit. Kështu që nuk është mirë të diskriminosh dhe të sillesh keq me njerëzit”.

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), në dekretin e tij për taksambledhësit, shkruan: “Silluni me drejtësi dhe mëshirë! Ju jeni rezervat e popullit, përfaqësuesit e popullit dhe ambasadorët e pushtetit. Mos u sillni si shtazë grabitqare, që shfrytëzon rastin për

të grabitur, sepse njerëzit, ose janë myslimanë si ti, ose janë njerëz si ti!”

Sa mirë do të ishte që taksambledhësit e sotëm ta lexonin këtë dekret!

Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*), edhe pse qeveriste pjesë të gjera të botës, asnjëherë nuk përfitoi nga pozita e tij shoqërore dhe shtetërore, por gjithnjë jetonte si njerëzit e tjerë të shoqërisë. Imami, në letrën që i ka dërguar Osman ibn Hunejfit, guvernatori i tij në Basra (Irak), i thotë: “Dijeni se lideri juaj është i kënaqur me këto rroba të vjetra dhe dy kafshata bukë. Po të doja, do të mund të siguroja për vete ushqime të shijshme, si: mjalti dhe

rroba të stolisura prej mëndafshi, por Zoti më ruajt nga ngadhënjimi i epshit dhe i shejtanit!”

Xhorxh Xhordaku, mendimtar i njohur, i krishterë, libanez, përkulet para vlerave njerëzore të Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe e konsideron atë si zërin e drejtësisë njerëzore. Në një përshkrim të bukur, Xhorxh Xhordaku shkruan: “Në këtë botë, çdo det lëkundet. Por unë njoh një oqean madhështor dhe shumë të gjerë. Ky oqean është trupi i Aliut, të cilin nuk arriti ta lëkundte asgjë, veçse: ‘Oh’-i i të shtypurit dhe frika nga Zoti në zemrën e tij gjatë netëve”.

Ky ishte Ali ibn ebu Talibi. Vallë, a nuk e meriton të ndiqet? Sigurisht, që po.

Allahu na mundësoftë të jemi në rrugën e tij, sepse rruga e tij është rruga e Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) dhe rruga e Profetit është rruga e drejtë e Allahut.

**Haxhi Shejkh Vullnet Merja**

*të Imam Aliut (Paqja goftë mbi të!)*

---

**40 hadithe**  
**rreth viryeteve të Imam Aliut**  
*(Paqja goftë mbi të!)*

## Hadithi 1

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “*Aliu (Paqja qoftë mbi të!) është porta e diturisë sime dhe pas meje ai do t’ia shpjegojë mesazhet e mia umetit tim. Dashuria ndaj tij është besim, kurse armiqësia me të është hipokrizi*”.<sup>6</sup>

قال رسول الله صلي الله عليه و آله: عليّ باب علمي ومبين لأمتي ما أرسلت به من بعدي، حبه إيمان وبغضه نفاق. (الثالثي سيوطي : ج 1 ص 173)  
رسول خدا - صلي الله عليه و آله - فرمود: علی - عليه السلام - دروازه دانش من است و پس از من پیام های مرا برای اتم تبیین می کند. دوستی با او ایمان و دشمنی با او نفاق است.

---

<sup>6</sup> “El Liali Sujuti”, vëll. 1, f. 173.

## Hadithi 2

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) është myslimani i parë, më shfrytëzuesi në dije, më i pastërti (sinqerti) në fe, më i miri në bindje, më i përsosuri në tolerancë, më falësi dhe më bujari i umetit tim. Ai është Imami dhe prijësi i umetit (pas meje)”<sup>7</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه و آله: أقدم أمتي سلماً و أكثرهم علماً و أصحهم ديناً و أفضلهم يقيناً و أكملهم حلاً و أسمحهم كفاً و أشجعهم قلباً علي، وهو الإمام على أمتي. (ينابيع المودة قندوزي حنفي : ص76)

---

<sup>7</sup> “Junabiul muedeh Kanduzi Hanefij”, f. 76.



## 40 hadithe rreth vityteve

---

رسول خدا - صلي الله عليه و آله - فرمود: علي - عليه السلام - پيشتازترين در مسلمان شدن و پرهه ترين در علم و خالص ترين در دين و برترين در يقين و كاملترين در بردباري و بخشنده ترين و پردل ترين امت من است و او امام و پيشواي امت (پس از من) است .

## Hadithi 3

Ebu Ejub Ensari ka transmetuar se Fatimja (*Paqja qoftë mbi të!*) erdhi për të vizituar babain e saj, Profetin Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), i cili ishte sëmurë. Kur shkoi pranë tij, ajo qau. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) i tha Fatimes (*Paqja qoftë mbi të!*): “Për shkak të bujarisë që të ka dhënë Zoti, të martova me atë që pranoi i pari Islamin, nga umeti im, më frytdhënësi (shfrytëzuesi) prej tyre në dituri dhe më i larti prej tyre në dhembshuri, me Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*). Allahu i

*Madhëruar dhe i Lartësuar i bekoi njerëzit e tokës. Më ngriti prej tyre e më zgjodhi të Dërguar. Edhe një herë, Ai i bekoi ata dhe zgjodhi burrin tënd e më shpalli mua që të të martoj me të dhe ta zgjidhja atë si pasardhësin tim".<sup>8</sup>*

عن أبي أيوب الأنصاري قال: إن فاطمة أتت في مرض أبيها . و بكت، فقال رسول الله صلى الله عليه واله: يا فاطمة! إن لكرامة الله إياك، زوّجتك من هو أقدمهم سلماً وأكثرهم علماً وأعظمهم حليماً، إن الله عز وجل اطلع إلى أهل الأرض اطلاعة، فاختارني منهم فبعثني نبياً مرسلأ، ثم اطلع اطلاعة فاختار منهم بعلك، فأوحى إلي أن أزوجه إياك وأتخذة وصياً.  
(ينابيع المودة : ص93)

ابو ايوب انصاري روايت مي كند كه فاطمه - سلام الله عليها - در بيماري پدرش رسول الله - صلي الله عليه و آله - به عيادت ايشان آمد و گريست. پیامبر به فاطمه فرمود: به خاطر کرامتي که خداوند براي تو قائل شده است، من کسي را که پيشتازترين امت در اسلام آوردن و فزون ترين آنها در علم و بلند مرتبه ترين آنها در حلم است (يعني علي

---

<sup>8</sup> "Junabiul muedeh", f. 93.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

عليه السلام) به ازدواج تو در آوردم. خداوند - عز و جل - به اهل زمین نظر افکند و از میان آنها من را به عنوان پیامبر مرسل بر انگیخت. بار دیگر نظر افکند و شوهر تو را برگزید و به من وحی کرد که او را به ازدواج تو در آورم و نیز به عنوان جانشین خویش برگزیم.

## Hadithi 4

Xhabir bin Abdullah Ensari ka transmetuar se një ditë, bashkë me shokët e tij, ishte ulur me të Dërguarin e Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Kur erdhi Ali bin ebu Talibi (*Paqja qoftë mbi të!*), i Dërguari i Allahut tha: “Vëllai im erdhi te ju”. Pastaj u kthye nga Qabja dhe e preku me dorë dhe tha: “Betohem në Zotin e kësaj Shtëpie, se Aliu dhe ndjekësit e tij do të shpëtohen në Ditën e Kiametit. Ai besoi në Allah bashkë me mua, para jush. Ai është më besniku prej jush në mbajtjen e besëlidhjes me

Allahun, më i qëndrueshmi prej jush në zbatimin e urdhrit të Allahut, më i drejti në mesin e njerëzve, më i ndershmi prej jush në respektimin e barazisë dhe më i larti prej jush në gradë dhe dinjitet tek Allahu”.

Pastaj zbriti ky ajet: **“Pa dyshim, ata që besojnë dhe punojnë vepra të mira - pikërisht ata janë krijesat më të mira”**.<sup>9</sup> Sa herë që Prijësi i besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*) hynte në mesin e sahabëve, ata thoshin: *“Erdhi Khaijruul berijeh - krijesa më e mirë”*.<sup>10</sup>

عن جابر بن عبد الله قال: كنا عند النبي صلى الله عليه واله، فأقبل علي فقال رسول

---

<sup>9</sup> Sure “Bejjine”, ajeti 7.

<sup>10</sup> “Junabiul muedeh”, f. 74.

الله: قد أتاكم أخي، ثم التفت إلى الكعبة فمسها بيده ثم قال: والذي نفسي بيده إن هذا و شيعته هم الفائزون يوم القيامة، ثم قال: إنه أولكم إيماناً معي و أوفاكم بعهد الله و أقومكم بأمر الله و أعدلكم بالرعية و أقسمكم بالسوية و أعظمكم عند الله منزية، قال فنزلت: إن الذين آمنوا و عملوا الصالحات أولئك هم خير البرية (بئنة: 7) قال: فكان الصحابة إذا قبل علي قالوا: قد جاء خير البرية. (ينابيع المودة: ص74)

جابر بن عبدالله انصاری روایت می کند: نزد رسول خدا - صلی الله علیه و آله - نشستند بودیم که علی بن ابی طالب - علیه السلام - آمد. رسول خدا فرمود: برادرم نزد شما آمده، سپس رو به کعبه نموده و آن را با دست خود لمس کرد و فرمود: به پروردگار این خانه سوگند که علی و شیعیان او در روز قیامت رستگار هستند. سپس فرمود: او پیش از همه شما همراه من به خدا ایمان آورده و با وفاترین شما در عمل به بیان خدا و استوارترین شما برای اجرای حکم خدا و عادل-ترین شما در میان مردم و منصف-ترین شما در رعایت مساوات و بزرگترین شما نزد خدا به جهمت مرتبت و منزلت است. جابر گوید: آن گاه این آیه نازل شد: « إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ » (آنان که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، بهترین آفریدگانند)

جابر گوید: هرگاه امیرالمؤمنین علیه السلام بر جمع صحابه وارد می شد، می گفتند: خیر البریه آمده.

## Hadithi 5

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut çoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Allahu i Madhëruar dhe i Lartësuar më zgjodhi mua, më bëri të Dërguar dhe më shpalli kryesuesin e librit (Kur’anit), andaj thashë: ‘O Zoti im! Ti e dërgove Musain te Faraoni dhe ai kërkoi që Ti t’i jepje atij me vete vëllain e tij, Harunin, që të ishte ndihmësi i tij, që t’ia forconte krahun dhe t’ia vërtetonte fjalën. Edhe unë, gjithashtu, o Zoti im, kërkoh prej Teje, që të më japësh nga familja ime një ndihmës, që të ma forcosh krahun! Ndaj, bëje Aliun, ndihmësin dhe vëllain tim, vendos guxim në



*zemrën e tij dhe armiqtë bëji që t'i frikësohen atij. Ai është njeriu i parë, që më besoi dhe më pranoi. Ai është njeriu i parë, që, bashkë me mua, adhuron Zotin e Vetëm'.*

*Unë e kërkova atë nga Zoti im i Madhëruar dhe Ai ma dha. Aliu është zotëria i kujdestarisë. Shoqërimi me të është lumturi; vdekja në rrugën e bindjes së tij është e njëjtë sikur ke rënë dëshmor. Emri i tij në Teurat është Mokhruon, njëjtë si emri im. Gruaja e tij Sadika Kabri është vajza ime. Dy djemtë e tij, dy shërbëtorët e rinisë së qiellit, janë djemtë e mi. Ai, ata dhe imamët pas tyre, janë argumentet e Zotit mbi krijimin e Tij, pas meje. Ata janë dyert e diturisë në kombin tim. Kushdo që i pason, do të shpëtojë nga zjarri dhe do të udhëzohet në rrugën e drejtë. Zoti i Madhëruar*

nuk e vë vulën në zemrën e një robi, nëse ai nuk hyn në Xhenet”.

قال رسول الله صلى الله عليه و آله: إن الله تبارك وتعالى اصطفاني واختارني وجعلني رسولاً وأنزل علي سيد الكتب، فقلت: إلهي، وسيدي! إنك أرسلت موسى إلى فرعون فسألك أن تجعل معه أخاه هارون وزيراً، يشد به عضده و يصدق به قوله، و إني أسألك يا سيدي و إلهي، أن تجعل لي من أهلي وزيراً تشد به عضدي، فاجعل لي علياً وزيراً، وأخاً، واجعل الشجاعة في قلبه وألبسه الهيبة على عدوه، وهو أول من آمن بي و صدقني، وأول من وحد الله معي، و إني سألت ذلك ربي عزوجل فأعطانيه، فهو سيد الأوصياء، اللحوق به سعادة و الموت في طاعته شهادة، و اسمه في التوراة مقرون إلى اسمي، و زوجته الصديقة الكبرى ابنتي، و ابناه سيدها شباب أهل الجنة ابنائي، وهو وهما و الأئمة من بعدهم حجج الله على خلقه بعد النبيين، و هم أبواب العلم في أمتي من تبعهم نجا من النار، و من اقتدى بهم هدي إلى صراط مستقيم، لم يهب الله محبتهم لعبد إلا أدخله الله الجنة. (ينابيع المودة: ص74)

رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمود: همانا خدای تبارک و تعالی مرا برگزید و اختیار نمود و رسول گردانید و سید کتاب ها را بر من نازل فرمود، پس عرض کردم: ای خدا و سید و معبود من، تو موسی را به سوی فرعون فرستادی و او از تو درخواست نمود که برادرش هارون را با او همراه کنی تا وزیرش باشد و بازویش را بدو

قوی گردانی و سخن او را به وی تصدیق کنی، من نیز ای خدا و سرورم از تو می خواهم از خاندانم وزیری برای من قرار دهی که بازوی مرا بدو قوی گردانی! پس علی را وزیر و برادر من قرار ده و شجاعت را در دل وی افکن و در برابر دشمنش با هیبت گردان و او نخستین کسی است که به من ایمان آورده تصدیق نمود و اولین کسی است که به همراه من خدا را به یکتایی می پرستید.

من او را از پروردگارم عزوجل در خواست نمودم و او وی را به من عطا فرمود. او سید اوصیاست و همراهی با او سعادت، و مرگ در راه فرمانبرداریش شهادت است و در تورات نامش مقرون نام من است و همسرش صدیقه کبری دخت من است و دو پسرش دو سرور جوانان اهل بهشت پسران منند، او و آن ها و امامان بعد از ایشان حجت های خدا بر خلق او پس از پیامبرانند و آن ها دروازه های علم در اُمت منند، هرکس دنباله رو آن ها باشد از آتش نجات می یابد و آن که به ایشان اقتدا کند، به سوی صراط مستقیم رهنمون گردد، و خدای عزوجل مهر آن ها را در دل بنده ای ننهد مگر اینکه او را وارد بهشت کند.

## Hadithi 6

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) iu drejtua Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe i tha: “*Ti ishe personi i parë që më besove dhe je personi i parë që në Ditën e Kiametit do të më shtrëngosh dorën. Ti je miku im më i mirë. Ti di të ndash të drejtën nga e gabuara. Ti je i fuqishmi i besimtarëve, ndërsa pasuria është e fuqishmja e jobesimtarëve*”.<sup>11</sup>

---

<sup>11</sup> “Junabiul Muadeh”, f. 73.

قال رسول الله صلى الله عليه و آله لعلي: أنت أول من آمن بي وأنت أول من يصاغني  
يوم القيامة وأنت الصديق الأكبر وأنت الفاروق الذي يفرق بين الحق والباطل وأنت يعسوب  
المسلمين والمال يعسوب الكفار. (ينابيع المودة: ص73)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - خطاب به امیرالمؤمنین - علیه السلام - فرمود: تو اولین  
کسی بودی که به من ایمان آوردی و اولین کسی هستی که در روز قیامت با من مصافحه  
خواهی کرد. تو صدیق اکبر و فاروقی هستی که حق را از باطل جدا می کنی. تو  
پیشوای مؤمنان و مال پیشوای کافران است .

## Hadithi 7

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) i ka thënë Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*): “O Ali, ti je pronari i rezervuarit dhe flamurtari im, i dashuri i zemrës sime, kujdestari dhe trashëgimtari i diturisë sime. Ti je thesari i trashëgimisë së Profetëve, nga ana ime dhe je i besuari i Zotit në tokën e Tij; je dëshmia e Zotit mbi krijimin e Tij; je baza e besimit dhe shtylla (mbështes) e Islamit; je llamba e natës në anën tjetër dhe minarja e udhëzimit; je flamuri i ngritur për njerëzit e botës. Kushdo që të ndoqi ty, shpëtoi dhe kush qëndroi larg teje, humbi; je

treguesi i rrugës së qartë dhe të drejtë; je prijësi i besimtarëve të thinjur e të mëdhenj; je zotëria i atyre që unë jam zotëria i çdo besimtari dhe besimtareje. Nuk të do ty përveç të pastërve (dëllirëve) dhe nuk të urren ty përveç të papastërve. Zoti im nuk më çoi në qiell dhe nuk më foli, përveç kur më tha: ‘O Muhamed, dërgoi selam (përshëndete) Aliut dhe le ta dijë se ai është udhëheqës, prijës dhe drita e atyre që më binden Mua. Ndaj, o Ali, ta gëzosh këtë bekim!’<sup>12</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه و آله: يا علي! أنت صاحب حوضي وصاحب لوائي، وحبیب قلبي ووصيي ووارث علمي، وأنت مستودع موارث الأنبياء من قبلي، وأنت أمين الله على أرضه، وحجة الله على بريته، وأنت ركن الإيمان وعمود الإسلام، وأنت

---

<sup>12</sup> “Junabiul Muadeh”, f. 158.

مصباح الدجى و منار الهدى، و العلم المرفوع لأهل الدنيا. يا علي! من اتبعك نجا و من تخلف عنك هلك، و أنت الطريق الواضح و الصراط المستقيم، و أنت قائد الغر المحجلين و يعسوب المؤمنين، و أنت مولى من أنا مولاه، و أنا مولى كل مؤمن و مؤمنة، لا يجبك إلا ظاهر الولادة، و لا يبغضك إلا خبيث الولادة، و ما عرجني ربي عزوجل إلى الساء و كلمني ربي إلا قال: يا محمد اقرأ علياً مني السلام، و عرفه أنه إمام أوليائي، و نور أهل طاعتي، و هنيئاً لك هذه الكرامة. (بينابيع المودة: ص 158)

رسول خدا - صلى الله عليه و آله - به علي بن ابى طالب - عليه السلام - فرمود: يا على، تو صاحب حوض و پرچمدار منى و محبوب دل و وصي و وارث علم منى، و تو خزانه ميراث پیامبران از سوي من و امين خدا بر روى زمين وى هستى و حجت خدا بر خلق اويى و تو ركن ايمان و ستون (خيمه) اسلام و چراغ شب ديگور و مناره هدايتى و تويى آن پرچم برافراشته براى اهل دنيا؛ هر كه از تو پيروي كرد نجات يافت و آن كه از تو باز مانند هلاك گشت، و تو آن راه روشن و صراط مستقيمى، و تو جلودار رو سپيدان و بزرگ مؤمنانى، و تو مولاي هر كسى هستى كه من مولاي اويم و من مولاي هر مرد و زن مؤمنم، جز پاكيزه زاد تو را دوست نمى-دارد و جز پليد زاد از تو نفرت ندارد، و هرگز پروردگارم مرا به آسان نبرد و با من سخن نگفت مگر اينكه به من فرمود: اى محمد، سلام مرا به على برسان و آگاهش كن كه او پيشواى اوليائى من و نور اهل طاعت من است، پس اى على، اين كرامت بر تو گوارا باد!



## Hadithi 8

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë se një mëngjes i zbriti (erdhi) Xhibrili dhe i tha: *“Më ndritën sytë nga nderimi që Allahu i ka bërë vëllait, kujdestarit dhe Imamit të umetit tënd, Ali bin ebu Talibit”*.

- *Çfarë nderimi i ka bërë Allahu vëllait tim? – e pyeta.*
- *Me adhurimin që (Aliu) bëri mbrëmë, (Allahu) u mburr dhe u krenua me engjëjt dhe bartësit e Fronit të Tij, - u përgjigj Xhibrili.*

- O engjëjt e Mi! – foli Allahu i Madhëruar.
- Shikoni argumentin Tim, pas të Dërguarit Tim, në tokë, se si ai e fërkon fytyrën me baltë (bie në sexhde) për të shprehur përuljen e tij para Madhështisë Sime. Unë ju dëshmoj se ai është Imami dhe kujdestari i krijimeve të Mia, pas të Dërguarit Tim.<sup>13</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: نزل جبرائيل صبيحة يوم فرحاً مستبشراً وقال: قرت عيني بما أكرم الله أخاك ووصيك وإمام أمتك علي بن أبي طالب! قلت: وبما أكرم الله أخي؟ قال: باهى الله سبحانه بعبادته البارحة ملائكته وحمله عرشه وقال: يا ملائكتي! انظروا إلى حجتي في أرضي كيف عفر خده في التراب تواضعاً لعظمتي، أشهدكم أنه إمام خلقي ومولى بريتي. (ينابيع المودة: ص92)

رسول خدا - صلى الله عليه و آله و سلم - فرمود: يك روز صبح جبرئيل نزد من فرود

---

<sup>13</sup> “Junabiul Muadeh”, f. 92.

آمد و گفت: به آنچه خداوند در حقّ برادر و وصیّ تو و امام امتت علی بن ابیطالب اکرام فرمود چشماتم روشن شد. گفتم: پروردگار، برادرم را به چه چیز اکرام بخشید؟ گفت: با عبادتی که دیشب انجام داد بر فرشتگان و حاملان عرشش، مباحات و افتخار کرد. و فرمود: ای فرشتگانم! به حجتّ من (پس از پیامبرم) در زمین بنگرید که چگونه صورتش را برای اظهار فروتنی در مقابل عظمت به خاک مالید. شما را گواه می-گیرم که او امام مخلوقاتم و مولای آفریدگانم است.

## Hadithi 9

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut çoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “O Ali! Ti je vëllai im dhe unë jam vëllai yt. Unë jam zgjedhur për Profet dhe ti je zgjedhur për Imam. Ti dhe unë jemi baballarët e këtij umeti. O Ali, ti je zbatuesi, zëvendësi, ministri, trashëgimtari dhe babai i fëmijëve të mi; ndjekësit e tu janë ndjekësit e mi dhe miqtë e tu janë miqtë e mi; të dashurit e tu janë të dashurit e mi dhe armiqtë e tu janë armiqtë e mi. O Ali, në Ditën e Gjykimit do të jesh me mua te burimi i Keutherit, në pozitë të lartë dhe do të jesh flamurtari im në Ahiret, ashtu siç je flamurtari

im në këtë botë. Lum ai që e ka pranuar kujdestarinë tënde dhe mjerë ai që është armiqësuar me ty! Padyshim, engjëjt, falë dashurisë dhe kujdesit tënd, kërkojnë afrim tek Allahu i Madhëruar. Beto hem në Allah! Dashamirësit e tu janë më shumë në qiell se sa në tokë! O Ali, ti je autoriteti i Zotit mbi njerëzit, pas meje; fjala jote është fjala ime, urdhri yt është urdhri im, ndalimi yt është ndalimi im, bindja ndaj teje është bindje ndaj meje, mosbindja ndaj teje është mosbindje ndaj meje; partia jote është partia ime dhe partia ime është partia e Allahut". Pastaj Profeti lexoi këtë ajet: **"Ata që marrin për mik e mbrojtës Allahun, të Dërguarin e Tij dhe**

## **besimtarët, (ta dinë se) pa dyshim, pala e Allahut do të jetë fituese.”<sup>14</sup> -<sup>15</sup>**

قال رسول الله صلى الله عليه واله: يا علي! أنت أخي وأنا أخوك، أنا المصطفى للنبوّة وأنت المجتبي للإمامة، أنا وأنت أبوا هذه الأمة، وأنت وصيي و وارثي وأبو وليي، أتباعك أتباعي وأوليائك أوليائي وأعدائك أعدائي، وأنت صاحبي على الحوض، وصاحبي في المقام المحمود، وصاحب لوائي في الآخرة، كما أنت صاحب لوائي في الدنيا، لقد سعد من تولاك وشقي من عاداك، وإن الملائكة لتتقرب إلى الله بمحبتك وولائتك، وإن أهل مودتك في السماء أكثر من أهل الأرض! يا علي أنت حجة الله على الناس بعدي، قولك قولي، أمرك أمري، نهيك نهبي، وطاعتك طاعتي ومعصيتك معصيتي، وحزبك حزبي حزب الله، ثم قرأ «ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فإن حزب الله هم الغالبون» (مائدة : 56).

(ينابيع المودة : ص 146-147)

رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمود: علی! تو برادر منی و من برادر توام، من برای نبوت برگزیده شدهام و تو برای امامت انتخاب شده ای، من و تو پدران این امت

---

<sup>14</sup> Sure “El Maide”, ajeti 56.

<sup>15</sup> “Junabiul Muadeh”, f. 146-147.

هستیم، ای علی، تو وصی و جانشین، وزیر، وارث و پدر فرزندان منی، شیعه تو شیعه من است و یاران تو یاران منند و دوستانانت دوستانان منند و دشمنان تو دشمنان منند. ای علی، فردای قیامت، تو در کنار حوض کوثر همراه منی و تو در مقام ستوده همراه منی و تو پرچمدار من در آخرتی همان-طور که در دنیا پرچمدار من هستی. خوشبخت کسی است که ولایت تو را پذیرفته باشد و بدبخت آن -که با تو به دشمنی برخاست، و قطعاً فرشتگان با محبت و ولایت تو به خداوند - عز و جل - تقرب می-جویند، به خدا سوگند که دوستانان تو در آسمان بیشتر از زمین است. ای علی، تو بعد از من حجت خدا بر مردم هستی، سخن تو سخن من و فرمان تو فرمان من است و نهی تو نهی من و اطاعت از تو اطاعت من است، نافرمانی تو نافرمانی من و حزب تو حزب من است و حزب من حزب خداست، سپس حضرت این آیه را تلاوت فرمودند: «وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ» (مائده: 56) (و هر کس خدا و پیامبر او و کسانی را که ایمان آورده‌اند ولی خود بدانند [پیروز است، چرا که] حزب خدا همان پیروزمندانند)

## Hadithi 10

Ahmed ibn Hanbeli ka transmetuar në Musnedin e tij nga Amr ibn Mejmuni këtë ngjarje: “Isha ulur pranë ibn Abasit, kur një grup prej nëntë personash erdhën tek ai.

- O ibn Abas, - folën, - ose eja me ne, ose na lër të qetë (vetëm)!
- Unë do të vij me ju, - u përgjigj Ibn Abasi.

Deri në këtë ditë Ibn Abasi ishte i shëndetshëm, nuk ishte verbuar. Pastaj ata filluan të bisedojnë me njëri-tjetrin, pa e



ditur ne se çfarë i thoshin njëri-tjetrit. Pastaj erdhi Ibn Abasi duke tundur këmishën e tij.

- Mjerë ata që mallkojnë dhe kritikojnë një njeri që ka dhjetë cilësi!- foli Ibn Abasi. - Ata që janë në kërkim të të metave të një njeriu, për të cilin Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Unë do të dërgoj një njeri në fushëbetejë, të cilin Allahu nuk do ta poshtërojë kurrë. Allahu dhe i Dërguari i Tij e duan atë”. Shumë shpresonin ta kishin vetë këtë nder.
- Ku është Aliu? - pyeti i Dërguari i Allahut.

- Ai po bluan miell në mulli, - iu përgjigjën.
- A nuk mund të bluante miell njeri prej jush? - i pyeti Profeti Muhamed.

Aliu, i cili vuante nga dhimbjet e syve dhe mezi shihte, erdhi pranë Profeti Muhamed. I Dërguari i Allahut ia fërkoj sytë me pështymën e tij, pastaj e tundi flamurin tri herë, ia dha Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe u kthye me gruan e tij, Safijen.

Pastaj e dërgoi Ebu Bekrin me suren “Et Teube”, për ta përcjellë atë te të tjerët. Më pas, dërgoi Aliun, që t’ia marrë suren dhe ta kryejë vetë këtë mision.

- Këtë sure nuk duhet ta përcjellë askush përveç meje, ose një njeri që

është prej meje dhe unë jam prej atij, - i tha Profeti Muhamed Aliut. - Cili prej jush do të jetë miku dhe shoku im në këtë botë dhe në Botën Tjetër? - iu drejtua Profeti kushërinjve të tij.

Me ta ishte ulur edhe Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*). Të gjithë refuzuan të përgjigjen.

- Unë do të jem shoku dhe miku yt në këtë botë dhe në Ahiret, - i tha Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*).

Profeti Muhamed nuk ia vuri veshin, prandaj iu drejtua përsëri.

- Cili prej jush do të jetë miku dhe shoku im në këtë botë dhe në Tjetrën?

Të gjithë refuzuan.

- Unë do të jem shok dhe miku yt në këtë botë dhe në Ahiret, - i tha Aliu.
- Ti je shoku dhe miku im në këtë dynja dhe në Ahiret, - i tha Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).
- Aliu ishte personi i parë në mesin e njerëzve që pranoi Islamin, pas Hatixhes, - tregon Ibn Abasi. - I Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) mori rrobën e tij dhe ia hodhi Aliut, Fatimes, Hasanit dhe Hysejnit (*Paqja qoftë mbi ta!*).
- **“Në të vërtetë (o familje e Profetit), Allahu do që ta largojë prej jush**

**papastërtinë dhe t'ju pastrojë plotësisht",<sup>16</sup> - foli Profeti Muhamed.**

- Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e ndërroi jetën e tij me Zotin, - vazhdon historinë Ibn Abasi, - veshi rrobat e Profetit, fjeti në vend të tij. Mushrikët synonin të Dërguarin e Allahut. Ndërsa Aliu ishte duke fjetur, Ebu Bekri erdhi duke menduar se ai ishte Profeti i Allahut.
- Profeti ka shkuar te pusi mejmun, arrije atë! - i tha Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) Ebu Bekrit.

Ebu Bekri shkoi dhe hyri në shpellë me Profetin. Mushrikët filluan ta gjuanin me gurë Aliun, duke kujtuar se i gjuanin

---

<sup>16</sup> Sure "Ahzab", ajeti 33.

Profetit. Aliu u mbështoll rreth vetes, duke fshehur dhe duke mbuluar kokën deri në mëngjes. Kur u gdhi, e nxori kokën.

- Je i poshtër! – i thanë mushrikët. - Po ta kishim gjuajtur me gurë shokun tënd, nuk do të mbështillej rreth vetes, por meqë ti po mbështilleshe rreth vetes, ne u çuditëm me këtë veprim.

Njerëzit shkuan në luftën e Tebukut.

- A të vij me ty? – e pyeti Aliu Profetin Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).
- Jo, - i tha i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).

Aliu filloi të qajë.

- A nuk të pëlqen të kesh statusin si Haruni ndaj Musait, me ndryshimin se ti nuk je profet? - i tha i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). - Unë nuk mund të shkoj, nëse nuk të lë ty pasardhësin (zëvendësin) tim (në Medine). Pas meje, ti je kujdestar i çdo besimtari dhe besimtareje.

Profeti i mbylli dyert e shtëpive që hapeshin për në xhami, përveç derës së shtëpisë së Aliut. Aliu ishte i vetmi që mund të kalonte nëpër xhaminë e të Dërguarit të Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), edhe kur ishte xhunub, sepse nuk kishte asnjë rrugë tjetër pos asaj dere.

- Për këdo që unë kam qenë kujdestar i tij, pa dyshim që Aliu është kujdestari i tij, - tha i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).<sup>17</sup>

حدثنا عمرو بن ميمون، قال: إني لجالس إلى ابن عباس إذ أتاه تسعة رهط فقالوا: يا أبا عباس إما أن تقوم معنا وإما أن نخلونا هؤلاء، قال: فقال ابن عباس: بل أقوم معكم، قال وهو يومئذ صحيح قبل أن يعمي، قال: فابتدءوا فتحدثوا فلا ندري ما قالوا، قال فجاء ينفض ثوبه ويقول أف وتف وقعوا في رجل له عشر: وقعوا في رجل قال له النبي صلى الله عليه واله: لأبعثن رجلا لا يخزيه الله أبدا يحب الله ورسوله، قال: فاستشرف لها من استشرف، قال: أين علي؟ قالوا: هو في الرحل يطحن، قال: وما كان أحدكم ليطحن، قال: فجاء وهو أرمد لا يكاد يبصر، قال: فنفت صلى الله عليه واله في عينيه ثم هز الراية ثلاثا فأعطاه إياه فجاء بصفيية بنت حيي. قال: ثم بعث صلى الله عليه واله فلانا بسورة التوبة

---

<sup>17</sup> "Musnedi i Ahmedit", vëll. 1, f. 331.



فبعث عليا خلفه فأخذها منه قال: لا يذهب بها إلا رجل مني وأنا منه. قال و قال صلى الله عليه واله لبني عمه: أيكم يواليني في الدنيا والآخرة، قال: وعلي معه جالس فأبوا، فقال علي: أنا أوأليك في الدنيا والآخرة، قال صلى الله عليه واله: أنت وليي في الدنيا والآخرة، قال فتركه ثم أقبل على رجل منهم فقال أيكم يواليني في الدنيا والآخرة، فأبوا، قال فقال علي: أنا أوأليك في الدنيا والآخرة، فقال صلى الله عليه واله: أنت وليي في الدنيا والآخرة. قال: وكان أول من أسلم من الناس بعد خديجة. قال: وأخذ رسول الله صلى الله عليه واله ثوبه فوضعه على علي و فاطمة و حسن و حسين فقال: إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم تطهيرا (احزاب: 33) قال: وشرى علي نفسه لبس ثوب النبي صلى الله عليه واله ثم نام مكانه، قال: وكان المشركون يرمون رسول الله فجاء أبو بكر وعلي نائم، قال و أبو بكر يحسب أنه نبي الله، قال فقال: يا نبي الله، قال فقال له علي: إن نبي الله قد انطلق نحو بئر ميمون فأدركه، قال فانطلق أبو بكر فدخل معه الغار، قال: وجعل علي يرمى بالحجارة كما كان يرمى نبي الله وهو يتضور قد لف رأسه في الثوب لا يخرج حتى أصبح ثم كشف عن رأسه، فقالوا: إنك للتميم كان صاحبك نزميه فلا يتضور وأنت تتضور و قد استنكرنا ذلك. قال و خرج بالناس في غزوة تبوك قال فقال له علي: أخرج معك؟ قال فقال له نبي الله صلى الله عليه واله: لا، فبكى علي، فقال له: أما ترضى أن تكون مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنك لست بنبي إنه لا ينبغي أن أذهب إلا وأنت خليفتي. قال: وقال له رسول الله صلى الله عليه واله: أنت وليي في كل مؤمن بعدي. وقال: سدوا أبواب المسجد غير باب علي، فقال: فيدخل المسجد جنبا وهو طريقه ليس له طريق غيره. قال وقال صلى الله عليه واله: من كنت مولاه فإن مولاه علي. (مسند احمد: ج 1

( 331 ص )

مسند احمد بن حنبل از عمرو بن میمون روایت کرده است که گفت: من در کنار ابن عباس نشسته بودم که گروهی نُه نفره نزد وی آمده و گفتند: ای ابن عباس، یا با ما بیا و یا اینکه ما را تنها بگذارید. ابن عباس گفت: من با شما خواهم آمد. راوی گوید: و در آن روز وی سالم بود و هنوز نابینا نشده بود. راوی گوید: سپس آن ها با هم به گفتگو پرداختند بی آنکه بدانیم باهم چه گفته اند. سپس ابن عباس در حالی آمد که پیراهن خویش را می تکاند و می گفت: اُف و تف بر آنان که به مردی ناسزا می گویند و خرده می گیرند که از ده خصلت برخوردار است. از مردی عیب جوئی می کنند که پیامبر - صلی الله علیه و آله - در باره وی فرمود: «مردی را روانه میدان جنگ می -کم که خداوند هرگز خوارش نخواهد ساخت، خدا و رسول او را دوست می -دارد.» پس خیلی -ها امید داشتند خود از این شرافت برخوردار شوند، فرمود: علی کجاست؟ عرض کردند: در آسیاب مشغول آرد درست کردن است. فرمود: آیا در میان شما کسی نبود که آرد درست کند؟ راوی گوید: پس علی که از چشم درد رنج می -برد و تقریباً چیزی را نمی -دید، آمد. راوی گوید: پس رسول خدا از آب دهان خود بر چشمان وی مالید، سپس پرچم را سه بار به اهتزاز در آورده، آن را به علی علیه السلام داد و با همسرش صفیه بازگشت.

ابن عباس گوید: سپس فلانی (ابوبکر) را با سوره توبه فرستاد تا آن را ابلاغ کند، لیکن علی علیه السلام را در پی وی فرستاد که آن را از او گرفته و خود مأموریت را انجام دهد و به علی فرمود: «این سوره را کسی جز من یا مردی که او از من باشد و

من از او، نباید ابلاغ کند»

گویی: و به عموزادگانش فرمود: کدام یک از شما دوست و همراه من در دنیا و آخرت خواهید بود؟ و در آنجا علی علیه السلام با آن‌ها نشستند بود اما همه از پاسخ دادن امتناع کردند، سپس علی علیه السلام عرض کرد: من در دنیا و آخرت دوست و همراه شما خواهم بود. اما پیامبر توجیحی به وی نفرمود، پس رو به یکی از آن‌ها کرده و فرمود: کدام یک از شما دوست و همراه من در دنیا و آخرت خواهد بود؟ همه امتناع کردند، پس علی علیه السلام عرض کرد: من در دنیا و آخرت دوست و همراه شما خواهم بود، آن‌گاه پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: تو دوست و همراه من در دنیا و آخرت هستی.

گویی: و او نخستین کسی از میان مردم بود که بعد از خدیجه اسلام آورد. گویی: و رسول خدا - صلی الله علیه و آله - جامه خود را گرفته و روی علی، فاطمه، حسن و حسین - صلوات الله علیهم - انداخته، سپس فرمود: «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً» (خدا فقط می‌خواهد آلودگی را از شما خاندان [پیامبر] بزدايد و شما را پاک و پاکیزه گرداند).

گویی: و علی علیه السلام جان خود را با خدا معامله کرد، جامه پیامبر را بر تن نمود سپس در جای وی خوابید؛ مشرکان قصد رسول خدا را داشتند. پس در حالی که علی خوابیده بود، ابوبکر آمد در حالی که گمان می‌کرد او پیامبر خداست؛ پس علی علیه السلام به وی فرمود: پیامبر به طرف چاه میمون رهسپار گشته، خود را به وی برسان؛

پس ابوبکر روانه گشت و با پیامبر وارد غار گردید. و مشرکان شروع کردند به پرتاب سنگ به طرف علی همان طور که به سوی پیامبر پرت می-کردند و علی نیز بر خود می-پیچید در حالی که سرخود را تا صبح پنهان کرده بود و آن را بیرون نمی آورد و چون صبح شد سر خود را بیرون آورد، پس مشرکان به وی گفتند: به راستی که تو پستی، دوست تو را سنگ می-زدیم بر خود نمی پیچید لیکن چون تو بر خود می-پیچیدی این کار بر ما غریب بود.

گوید: و مردم عازم جنگ تبوک شدند، پس علی علیه السّلام به پیامبر - صلی الله علیه و آله - عرض کرد: با شما بیایم؟ پس نبی خدا به وی فرمود: نه، پس علی بگریست. پیامبر به وی فرمود: آیا خوشنود نمی-شوی که نزد من منزلت هارون از موسی را داشته باشی با این تفاوت که تو پیامبر نیستی؟ نمی-توانم بروم مگر اینکه تو را جانشین خود (بر مدینه) کرده باشم.

گوید: و رسول خدا - صلی الله علیه و آله - به وی فرمود: تو پس از من ولی هر مرد و زن مؤمنی هستی.

گوید: و در خانه-هایی را که به مسجد باز می-شدند بست مگر در خانه علی علیه السّلام را و علی تنها کسی بود که میتوانست در حال جنابت از مسجد النبی بگذرد چون راه دیگری جز این راه نداشت.

گوید: و آن حضرت - صلی الله علیه و آله - فرمود: «هرکس من مولایش بوده-ام، بی-شک علی مولای اوست.»

## Hadithi 11

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Në të vërtetë, zëvendësi dhe pasardhësi im është njeriu më i mirë që do të mbetet pas meje. Ai që do ta përmbushë premtimin dhe do të paguajë borxhin tim, është Ali bin ebu Talibi”.<sup>18</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنَّ وصيَّي وخليفتي وخير من أترك بعدي ينجز موعدتي ويقضي ديني علي بن أبي طالب. (شواهد التنزيل حافظ حسكاني: ج 1 ص 98) پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: همانا وصی من و جانشین من و بهترین کسی که بعد

---

<sup>18</sup> “Suneni Termidhi”, vëll. 5, f. 98.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

از من می ماند، وعده ام را به انجام می رساند و بدهی مرا می پردازد، علی بن ابی طالب  
است.

## Hadithi 12

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Çfarë doni nga Aliu? Çfarë doni nga Aliu? Çfarë doni nga Aliu? Aliu është prej meje dhe unë jam prej Aliut! Pas meje, ai është prijësi i çdo besimtari, besimtareje!”<sup>19</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: ما تريدون من علي؟ ما تريدون من علي؟ ما تريدون من علي؟ ما تريدون من علي؟ ما تريدون من علي؟ إن علياً مَنِّي وأنا منه و هو ولي كل مؤمن بعدي. (سنن الترمذي: ج 5 ص 632)

---

<sup>19</sup> “Suneni Termidhi”, vëll. 5, f 632.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: از علی چه می خواهید؟ از علی چه می خواهید؟  
از علی چه می خواهید؟ همانا علی از من و من از علی هستم و او ولی هر مؤمن بعد  
از من است.



## Hadithi 13

Ibn Abasi transmeton se Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) e ka dhënë unazën e tij për sadaka, duke qenë në Ruku.

- Kush ta dha këtë unazë? - e pyeti Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) të varfrin (nevojtarin).
- Ky që është në ruku (i përkulur), - u përgjigj i varfri.

Në këtë kohë, Allahu shpalli këtë ajet:  
**“Miqtë dhe mbrojtësit tuaj janë vetëm**

**Allahu, i Dërguari i Tij dhe ata që besojnë, falin namazin dhe japin zekatin duke qenë të përlur (në adhurim) ndaj Allahut.”<sup>20,21</sup>**

عن ابن عباس قال: تصدق علي عليه السلام بخاتمه وهو راعٍ، فقال النبي صلى الله عليه واله للسنائل: من أعطاك هذا الخاتم؟ قال: ذاك الراعٍ، فأنزل الله: إنما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة وهم راعون. (سوره مائده : 55) (الدر المنثور، للسيوطي: ج 2 ص 93).

ابن عباس روایت می کند که علی علیه السلام در حال رکوع انگشترش را صدقه داد. پیامبر - صلی الله علیه و آله - از فقیر پرسید: چه کسی این انگشتر را به تو داد؟ فقیر گفت: این کس که در رکوع است. در این هنگام خداوند این آیه را نازل کرد: ولی شما، تنها خدا و پیامبر اوست و کسانی که ایمان آورده اند: همان کسانی که نماز برپا می دارند و در حال رکوع زکات می دهند.

---

<sup>20</sup> Sure “El Maide”, ajeti 55.

<sup>21</sup> Sujuti, “Ed Darul Menthur”, vëll. 2, f. 93.

## Hadithi 14

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: *“Allahu i Madhëruar e ka bërë detyrë të më bindeni dhe jua ka ndaluar mosbindjen. Gjithashtu, jua ka bërë detyrë, që pas meje, t’i bindeni Aliut dhe jua ka ndaluar mosbindjen ndaj tij. Aliu është kujdestari dhe trashëgimtari im. Ai është prej meje dhe unë jam prej tij. Miqësia me të është besim, kurse armiqësia me të është mosbesim. – Kjo është edhe në fillim të shtjellimit të haditheve. Ta duash atë është si të më duash mua dhe ta urresh atë, është si të më urresh mua. Ai është prijësi i kujtdo që unë jam*

*prijës i tij dhe unë jam prijës i çdo burri dhe gruaje myslimane. Unë dhe Aliu jemi baballarët e këtij umeti”.*<sup>22</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: إن الله قد فرض عليكم طاعتي ونهاكم عن معصيتي، وفرض عليكم طاعة علي بعدي ونهاكم عن معصيته، وهو وصيي ووارثي، وهو مني وأنا منه، حبه إيمان وبغضه كفر، محبه محبي وبغضه مبغضي، وهو مولى من أنا مولاه، وأنا مولى كل مسلم ومسلمة، وأنا وهو أبوا هذه الأمة. (ينابيع المودة: ص 146)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: خداوند اطاعت از من را بر شما واجب و از نافرمانی من بازداشته است و نیز بر شما اطاعت از علی را بعد از من واجب کرده و از نافرمانی او بازداشته است. علی وصی و وارث من است. او از من و من از اویم.

دوستی با او ایمان و دشمنی با او کفر است. دوستدار او دوستدار من و نفرت از او نفرت از من است. او مولای هر کسی است که من مولای او هستم و من مولای هر مرد و زن مسلمانم. من و علی پدران این امت هستیم.

---

<sup>22</sup> “Jumabiul Muuade”, f. 146.

## Hadithi 15

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Një mijë vjet para krijimit të Ademit, unë dhe Aliu ishim dritë tek Allahu dhe ajo dritë e madhëronte dhe e shenjtëronte Atë (Allahun). Kur Allahu krijoi Ademin, Ai e vendosi këtë dritë pas tij. Ne ishim vazhdimisht të bashkuar, deri sa u ndamë me vdekjen e Abdul Mutalabit, ku tek unë u vendos profetësia, kurse tek Aliu u vendos kalifati”.<sup>23</sup>

---

<sup>23</sup> Ibn El Mغازelij Sahfej, “Munakeb Ali Ibn Ebi Talib”, f. 87-88.

قال رسول الله صلى الله عليه واله: كنت أنا وعلي نوراً بين يدي الله عز وجل، يسبح الله ذلك النور و يقدسه قبل أن يخلق الله آدم بألف عام، فلما خلق الله آدم ركب ذلك النور في صلبه، فلم يزل في شيء واحد، حتى افترقنا في صلب عبد المطلب ففِي النبوة وفي عليّ الخلافة. (مناقب عليّ بن ابي طالب، ابن المغازلي شافعي : ص 87- 88)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: من و علی هزار سال قبل از آفرینش آدم نوری در برابر خدای عزوجل بودیم و آن نور خدا را تسبیح و تقدیس می کرد. چون خداوند آدم را خلق کرد این نور را در پشت او قرار داد. ما پیوسته یکی بودیم تا اینکه در صلب عبدالمطلب از هم جدا گشتیم که نبوت در من و خلافت در علی قرار گرفت.

## Hadithi 16

Kanduzi Hanefi shkruan në librin e tij “Junabiul Muuedeh”: “Ali bin ebu Talibi (Paqja qoftë mbi të!) ka karakteristika që, nëse njëra prej tyre do të ishte e pranishme te një person, do të ishte e mjaftueshme për virtytin dhe nderin e tij. Këto virtyte përfshijnë këto thënie të Profetit Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!): ‘Për këdo që unë jam zotëria i tij, Aliu është zotëria i tij. Lidhja e Aliut me mua është si ajo e Harunit me Musain. Aliu është prej meje dhe unë jam prej Aliut. Aliu

është si shpirti im. Bindja ndaj tij është bindje ndaj meje dhe mosbindja ndaj tij është mosbindje ndaj meje. Lufta (armiqësia) me Aliun është luftë (armiqësi) me Zotin dhe paqja (miqësia) me Aliun është paqe (miqësi) me Zotin. Miku i Aliut është mik i Zotit dhe armiku i Aliut është armik i Zotit. Aliu është argument i Zotit mbi robërit e Tij. Miqësia me Aliun është besim dhe armiqësia me të është mosbesim. Partia e Aliut është partia e Allahut dhe partia e armiqve të Aliut është partia e shejtanit. Aliu është me të drejtën dhe e drejta është me Aliun, ata kurrë nuk do të ndahen nga njëri-tjetri. Aliu është ndarës i Xhenetit dhe Xhehenemit. Kush ndahet prej Aliut, është ndarë prej meje dhe kush ndahet prej meje, është



ndarë prej Zotit. Aliu dhe ndjekësit e tij do të jenë shpëtimtarë në Ditën e Gjykimit”<sup>24</sup>.

إن في علي خصالاً لو كانت واحدة منها في رجل اكتفى بها فضلاً وشرفاً: قوله صلى الله عليه واله: من كنت مولاه فعلي مولاه، وقوله صلى الله عليه واله: علي مني كهaron من موسى، وقوله صلى الله عليه واله: علي مني وأنا منه، وقوله صلى الله عليه واله: علي مني كنفسي طاعته وطاعتي ومعصيته ومعصيتي، وقوله صلى الله عليه واله: حرب علي حرب الله وسلم علي سلم الله، وقوله صلى الله عليه واله: ولي علي ولي الله وعدو علي عدو الله، وقوله صلى الله عليه واله: علي حجة الله على عباده، وقوله صلى الله عليه واله: حب علي إيمان وبغضه كفر، وقوله صلى الله عليه واله: حزب علي حزب الله وحزب أعدائه حزب الشيطان، وقوله صلى الله عليه واله: علي مع الحق والحق معه لا يفترقان، وقوله صلى الله عليه واله: علي قسم الجنة والنار، وقوله صلى الله عليه واله: من فارق علياً فقد فارقني ومن فارقني فقد فارق الله، وقوله صلى الله عليه واله: شيعة علي هم الفائزون يوم القيامة. (ينابيع المودة: ص 65 ب7)

قدوزي حنفي در كتاب خود ينابيع الموده مي نويسد: در علي بن ابي طالب - عليه السلام - ويژگي هايي است كه اگر يكي از آنها در فردي باشد براي فضيلت و شرافت

<sup>24</sup> “Junabiul Muuedeh”, K. 7, f. 65.

او کافی است. این فضیلتها عبارتند از: این سخن پیامبر - صلی الله علیه و آله - که: هر کس من مولای او هستم، علی مولای اوست. و این سخن پیامبر: نسبت علی با من مانند نسبت هارون با موسی است. و این سخن پیامبر: علی از من است و من از علی هستم. و این سخن پیامبر: علی مانند نفس من است، اطاعت او اطاعت من و نافرمانی او نافرمانی من است. و این سخن پیامبر: جنگ با علی جنگ با خداست و صلح با علی صلح با خداست. و این سخن پیامبر: دوست علی دوست خدا و دشمن علی دشمن خداست و این سخن پیامبر: علی حجت خداوند بر بندگانش است و این سخن پیامبر: دوستی علی ایمان و دشمنی با او کفر است. و این سخن پیامبر: حزب علی حزب الله و حزب دشمنان علی حزب شیطان است. و این سخن پیامبر: علی با حق است و حق با علی است که هرگز از هم جدا نمی شوند. و این سخن پیامبر: علی تقسیم کننده بهشت و جهنم است و این سخن پیامبر: آن کس از علی جدا شود از من جدا شده است و هر کس از من جدا شود، از خداوند جدا شده است. و این سخن پیامبر: علی و شیعیانش در قیامت رستگارانند.

## Hadithi 17

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Pas meje do të ketë një fitne, kështu që, kur të ndodhë kjo, bashkohuni me Ali bin ebu Talibin. Ai është personi i parë që do të më shohë dhe do të më shtrëngojë dorën në Ditën e Kiametit. Ai është me mua në qiellin më të lartë. Ai është ndarja e të drejtës nga e gabuara”.<sup>25</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: ستكون من بعدي فتنة، فإذا كان ذلك فالزموا علي

---

<sup>25</sup> “Tarikhe Demeshk li ibn Asakir”, vëll. 42, f. 450.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

بن أبي طالب، فإنه أول من يراني وأول من يصالحني يوم القيامة وهو معي في السماء الأعلى وهو الفاروق بين الحق والباطل. (تاريخ دمشق لابن عساکر، ج 42 ص 450) پیامبر - صلي الله عليه و آله - فرمود: پس از من فتنه اي رخ خواهد داد، پس هر گاه چنین شد با علي بن ابي طالب همراه شويد. او اولین کسي است در قیامت مرا مي بیند و با من مصاحفه مي کند. او با من در آسمان اعلي است. او جدا کننده بين حق و باطل است.

## Hadithi 18

Thabit Ghulam ebu Dheri ka transmetuar: “Unë mora pjesë në Betejën e Xhemelit (devesë) bashkë me Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*). Kur e pashë Aishen në krye të vijës së kundërshtarëve, më lindi një dyshim. Shumica e njerëzve dyshonin për këtë arsye. Gjatë namazit të drekës, Zoti i Madhëruar ma hoqi perden e dyshimit nga zemra dhe fillova të luftoj kundër kundërshtarëve, me ushtrinë e Prijësit të besimtarëve. Pas kësaj erdha te Umu Seleme, gruaja e të Dërguarit të Allahut

*(Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!)* dhe i thashë: 'Betohem në Allah! Nuk erdha të të kërkoj as për të ngrënë e as për të pirë. Unë jam Ghulam ebu Dheri'.

- Mirë se erdhe! – tha Umu Seleme.

Pastaj i tregova historinë time.

- Çfarë bëre, kur zemra fluturonte në mëdyshje? – më pyeti Umu Seleme.
- Në kohën e shfaqjes të diellit dhe namazit të drekës, Zoti ma hoqi atë perde dyshimi nga zemra, - i thashë.
- Ke bërë një punë të mirë, - më përgëzoi Umu Seleme. - E kam dëgjuar të Dërguarin e Allahut duke thënë: 'Aliu është me Kur'anin dhe

Kur'ani është me Aliun dhe këta të dy nuk do të ndahen nga njëri-tjetri, deri sa të vijnë tek unë, te burimi i Keutherit'.<sup>26</sup>

عن أبي ثابت مولى أبي ذر قال: كنت مع علي عليه السلام يوم الجمل فلما رأيت عائشة واقفة دخلني بعض ما يدخل الناس، فكشف الله عني ذلك عند صلاة الظهر، فقالت مع أمير المؤمنين عليه السلام فلما فرغ ذهبت إلى المدينة، فأتيت أم سلمة فقالت: إني والله ما جئت أسأل طعاماً ولا شرباً ولكني مولى لأبي ذر. فقالت: مرحباً، فقصصت عليها قصتي، فقالت: أين كنت حين طارت القلوب مطأرها؟ قلت: إلى حيث كشف الله ذلك عني عند زوال الشمس. قالت: أحسنت، سمعت رسول الله صلى الله عليه واله يقول: علي مع القرآن والقرآن مع علي لن يتفرقا حتى يردا علي الحوض (المستدرك على الصحيحين: ج 3 ص 124)

از ثابت غلام ابوذر روایت شده است که گفت: با امیرالمؤمنین علیه السلام در جنگ جمل حاضر شدم. چون عایشه را در پیش صف مخالفان دیدم شکی در دل من پیدا شد چنانکه اکثر مردم به آن سبب در شک افتاده بودند. هنگام نماز ظهر حق تعالی پرده

---

<sup>26</sup> "El Mustedrek ala Sahihejn", vëll. 3, f. 124.

## *të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

شك را از دل من برداشت و در لشکر امیرالمؤمنین مشغول جنگ با مخالفان شدم. بعد از آن به نزد ام سلمه همسر رسول خدا - صلی الله علیه و آله - آمدم و به او گفتم سوگند به خدا برای خوردنی و نوشیدنی نزد شما نیامده ام. من غلام ابوذر هستم. ام سلمه گفت: خوش آمدی. آن گاه قصه خود را برای او نقل کردم. پس گفت: در وقتی که مرغ دلها از آشیانه های خود پرواز کرده بودند چه کردی؟ گفتم: هنگام زوال خورشید و نماز ظهر خداوند آن حجاب تردید را از دلم برداشت. ام سلمه گفت: کار خوبی کردی. من از رسول خدا شنیدم که می گفت: علی با قرآن است و قرآن با علی و این دو از یکدیگر جدا نمی شوند تا در حوض کوثر به نزد من آیند.



## Hadithi 19

I Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*), gjatë kohës që ishte sëmurë, para se të vdiste, ka thënë: “O njerëz! Së shpejti Zoti do të ma marrë shpirtin dhe unë do të largohem nga ju. E ndava këtë me ju për të plotësuar justifikimin dhe argumentin. Dijeni se unë e lë pas vetes Librin e Allahut dhe familjen time”. Pastaj kapi dorën e Aliut, e ngriti dhe tha: “Aliu është me Kur’anin dhe Kur’ani është me Aliun. Këta të dy nuk do të ndahen nga njëri-tjetri, deri sa të hyjnë me mua, në Ditën e Gjykimit, te burimi i Keutherit.

*Unë do t'i pyes këta të dy (Kur'anin dhe Aliun)  
për atë që do t'u ndodhë atyre".<sup>27</sup>*

قال رسول الله صلى الله عليه وآله في مرض موته: أيها الناس يوشك أن أقبض قبضاً  
سريعاً فينطلق بي وقد قدمت إليكم القول معذرة إليكم، ألا إني مخلف فيكم كتاب ربي  
عز وجلّ وعترتي أهل بيتي، ثم أخذ بيد علي عليه السلام فرفعها فقال: هذا علي مع القرآن  
والقرآن مع علي لا يفترقان حتى يردا علي الحوض فأسألهما ما خلفت فيهما. (الصواعق المحرقة،  
ابن حجر: ص 75)

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - در بیماری آخر خود که به رحلت آن حضرت  
انجامید، فرمود: ای مردم! به زودی خداوند روح مرا خواهد گرفت و از میان شما خواهم  
رفت. این سخن را برای اتمام عذر و حجت با شما در میان نهادم. بدانید که من پس از  
خود، کتاب خدا و عترت و اهل بیتم را به جا می گذارم. سپس دست علی را گرفت و  
بالا برد و فرمود: علی با قرآن است و قرآن با علی. این دو از یکدیگر جدا نمی شوند تا

---

<sup>27</sup> Ibn Haxher, "Es Sauaikal Mehrukah", f. 75.

## 40 hadithe rreth vityteve

---

در قیامت در کنار حوض کوثر بر من وارد شوند. من از این دو (قرآن و علی) درباره  
برخوردی که با آنها شده است خواهم پرسید.

## Hadithi 20

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) iu drejtua Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*): “Të vendosa ty si flamur (*udhërrëfyes*) ndërmjet meje dhe umetit tim, kështu që kushdo që nuk të ndjek, është jobesimtar”.<sup>28</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه وآله لعلي عليه السلام: جعلتك علماً فيما بيني وبين أمتي، فمن لم يتبعك فقد كفر. (تاريخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 388)  
رسول خدا - صلى الله عليه وآله - خطاب به علي عليه السلام فرمود: من تو را پرچم (هدایت) بین خود و امتم قرار دادم، پس هر کس از تو پیروی نکند، کافر شده است.

---

<sup>28</sup> “Tarikhe Demeshk li ibn Asakir”, vëll. 42, f. 388.

## Hadithi 21

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Ai që më bindet mua, i është bindur Zotit; ai që më kundërshton mua, ka kundërshtuar Zotin; ai që i bindet Aliut, më është bindur mua; ai që nuk i bindet Aliut, më ka kundërshtuar mua”.<sup>29</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني فقد عصى الله، ومن أطاع علياً فقد أطاعني، ومن عصى علياً فقد عصاني. (المستدرک علی الصحیحین: ج 3 ص 121)

---

<sup>29</sup> “El Mustedrek ala Sahihejn”, vëll. 3, f. 121.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: آن کس که از من اطاعت کند، خداوند را اطاعت کرده است و آن کس که از من نافرمانی کند، خدا را نافرمانی کرده است و آن کس که علی را اطاعت کند، از من اطاعت کرده است و آن کس که از علی نافرمانی کند، از من نافرمانی کرده است.



*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: هر کس به من ایمان آورده و مرا تصدیق کرده است باید به ولایت علی بن ابی طالب کردن نهد چرا که ولایت او ولایت من است و ولایت من ولایت خداوند است.



## Hadithi 23

Profeti Muhamed (Paqja e bekimi Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Kushdo që gëzohet me jetën time, dhe hidhërohet me vdekjen time, do të jetë banor i Xhenetit të Adnit, pema e të cilit është mbjellë nga Zoti im. Kështu që pas meje, ai duhet ta dojë Aliun, miqtë e tij dhe imamët pas tij, që janë prej brezit të tij. Ndiqni shembullin e tyre, sepse ata janë pasardhësit (familja) e mi, të cilët janë krijuar nga natyra ime. Të kuptuarit dhe dituria ka qenë furnizimi i tyre. Mjerë ata nga umeti im, që mohojnë dhe përgënjeshtrojnë

*virtytet e tyre dhe ndërpresin marrëdhënien time! Zoti nuk ua jep ndërmjetësimin tim”.*<sup>31</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: من سرّه أن يحيي حياتي ويموت مماتي ويسكن جنات عدن التي غرس فيها قضيباً ريي، فليوال علياً وليوال وليه، وليقتد بالأئمة من ولده من بعده، فإنهم عترتي خلقوا من طينتي، ورزقوا فهماً وعلماً، وويل للمكذبين بفضلهم من أمتي،

القاطعين فيهم صلتي، لا أنا لهم الله شفاعتي. (بينابيع المودة: ص 151)

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمود: هر که خوشحال می شود به زندگی من زنده باشد و به مرگ من بمیرد و ساکن بهشت عدنی شود که درخت آن را پروردگرم غرس نموده، پس بعد از من علی را و دوست او را دوست بدارد و به ائمه بعد از او که از نسل او هستند، اقتدا کند، زیرا ایشان عترت منند که از سرشت من خلق شده اند و فهم و علم روزیشان شده است. وای بر تکذیب کنندگان فضایلشان از امت من و قطع کنندگان رابطه من! خداوند شفاعت مرا به ایشان نرساند.

---

<sup>31</sup> “Junabiul Muuedeh”, f. 151.

## Hadithi 24

I Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) i ka thënë Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*): “Kur të vijë Ora e Gjykimit, ty do të të paraqesin me një fron drite. Në kokë do të kesh një kurorë drite, shkëlqimi i saj është aq i fortë, sa sytë e njerëzve të Mahsharit do të mbyllen, që të mos verbohen.

- Ku është pasardhësi i Muhamedit, të Dërguarit të Zotit? - do të pyesë një zë nga Zoti.
- Unë jam këtu, - do t'i thuash ti.

*Pastaj një lajmëtar thërret që të çosh në Xhenet të gjithë ata që të duan (të kanë dashur), ndërsa të gjithë ata që kanë qenë armiqtë e tu, do të shkojnë në Xhehenem, sepse ti je ndarësi i Xhenetit dhe i Xhehenemit”.*<sup>32</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه وآله لعلي عليه السلام: إذا كان يوم القيامة، يؤتى بك يا علي بسرير من نور، وعلى رأسك تاج، قد أضاء نوره وكاد يخطف أبصار أهل الموقف، فيأتي النداء من عند الله جل جلاله: أين وصي محمد رسول الله؟ فتقول: ها أنا ذا. فينادي المنادي: أدخل من أحبك الجنة وأدخل من عاداك في النار، فأنت قسم الجنة والنار. (بناييع المودة: ص96)

رسول خدا - صلى الله عليه وآله - به علي - عليه السلام - فرمود: وقتی هنگامه قیامت بر پا شود تو را با تختی از نور حاضر می کنند در حالی که بر سرت تاجی از نور است که نور آن چنان تابناک است که نزدیک است چشمان اهل محشر را خیره و تار کند. پس صدایی از جانب خداوند می پرسد: جانشین محمد رسول خدا کجاست؟ تو می گویی: من

---

<sup>32</sup> “Junabiul Muuedeh”, f. 96.

## 40 hadithe rreth vityteve

---

اینجام. آن گاه منادی ندا می دهد که هر کسی را که دوستت دارد به بهشت بر و هر کس را با تو دشمنی ورزیده است به جهنم بر که تو تقسیم کننده بهشت و جهنم هستی.

## Hadithi 25

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) e shikoi Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe tha: “Ky dhe ndjekësit e tij do të jenë të shpëtuar në Ditën e Kiametit”.<sup>33</sup>

نظر النبي صلى الله عليه وآله إلى علي عليه السلام فقال: هذا وشيعته هم الفائزون يوم القيامة. (تاريخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 333)  
پیامبر صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام نظر کرد و فرمود: تنها علی و شیعه او رستگاران در روز قیامتند .

---

<sup>33</sup> “Tarikhe Demeshk ibn Asakir”, vëll. 42, f. 333.

## Hadithi 26

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Unë porosis, këdo që më beson dhe më pranon mua, të pranojë udhëheqjen e Ali ibn Ebu Talibit. Prandaj, kushdo që e pranon udhëheqjen e Aliut, ka pranuar udhëheqjen time dhe pranimi i udhëheqjes sime do të thotë pranimi i udhëheqjes së Allahut”.<sup>34</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: أوصي من آمن بي و صدقني بولاية علي بن أبي

---

<sup>34</sup> “Tarikhe Demeshk ibn Asakir”, vëll. 42, f. 239.

طالب، فمن تولاه تولاني، ومن تولاني تولي الله. (تاريخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 239)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: هر کس را که به من ایمان آورده و مرا تصدیق کرده است، به ولایت علی بن ابی طالب سفارش می کند. پس هر کس ولایت علی را بپذیرد ولایت من را پذیرفته و پذیرش ولایت من به معنای پذیرش ولایت خداوند است.



## Hadithi 27

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “*Aliu (Paqja qoftë mbi të!) është njeriu më i mirë se të tjerët. Kushdo që refuzon të pranojë kujdestarinë e tij, është jobesimtar*”.<sup>35</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: عليّ خير البشر، من أبي فقد كفر. (تاريخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 372)  
پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: علی - علیه السلام - بهترین انسان است، هر کس از پذیرش ولایت او سر باز زند، کافر است.

---

<sup>35</sup> “Tarikhe Demeshk ibn Asakir”, vëll. 42, f. 372.

## Hadithi 28

Aisheja ka thënë: “Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), para se të vdiste, kërkoi që të vinte njeriu më i dashur i tij. Unë thirra Ebu Bekrin. Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) e shikoi Ebu Bekrin, ktheu kokën dhe përsëri tha: “*Thirreni të dashurin tim të vijë tek unë*”. Ata thirrën Omerin dhe, kur ai e shikoi Omerin, përsëri tha: “*Thirreni të dashurin tim të vijë tek unë*”. Duke parë reagimet e tij, thashë: “*Thirreni Ali bin ebu Talibin. Për Allah!*”

Profeti nuk kërkon njeri tjetër, përveç tij". (E thirrën Aliun dhe ai erdhi.) Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), kur e pa Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*), tërhoqi rrobën me të cilën ishte mbuluar dhe e futi në të. Ai ishte pranë tij, deri sa Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) iku nga kjo jetë. Dora e tij ishte në trupin e Aliut".<sup>36</sup>

وعن عائشة، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه واله وهو في بيتها لما حضره الموت: ادعوا لي حبيبي، فدعوت له أبا بكر، فنظر إليه ثم وضع رأسه، ثم قال: ادعوا لي حبيبي، فدعوا له عمر، فلما نظر إليه وضع رأسه، ثم قال: ادعوا لي حبيبي، فقلت: ويلكم ادعوا له علي بن أبي طالب، فوالله ما يريد غيره، [فدعوا علياً فأتاه] فلما رآه أفرد الثوب الذي كان

---

<sup>36</sup> "Tarikhe Demeshk ibn Asakir", vëll. 42.

عليه ثم أدخله فيه، فلم يزل يختضنه حتى قبض صلى الله عليه وآله ويده عليه (تاريخ

دمشق ابن عساکر، ج 42)

از عائشه روايت شده که گفت: چون وقت وفات پیامبر - صلي الله عليه و آله - فرا رسید در حالی که در خانه اش بود، فرمود: دوستم را به نزد من بخوانید. پس ابوبکر را صدا زد. پیامبر نگاهی به ابوبکر انداخت سرش را برگرداند و دوباره فرمود: دوستم را به نزد من بخوانید. عمر را صدا زدند و چون نگاهش به عمر افتاد، دوباره فرمود: دوستم را به نزد من فرا بخوانید. پس من گفتم: وای بر شما. علی بن ابی طالب را صدا بزنید. به خدا قسم منظور پیامبر کسی غیر او نیست. چون علی - علیه السلام - را دید جامه ای که بر رویش بود به روی او کشید و او را وارد آن کرد و پیوسته در کنار پیامبر بود تا اینکه پیامبر جان داد در حالی که دست پیامبر بر بدن امیرالمؤمنین بود.

## Hadithi 29

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*), ka thënë: “*Goditja e Aliut në ditën e Betejës së Hendekut është më e virtytshme se të gjitha veprat (e mira) të umetit tim, deri në Ditën e Kiametit*”.<sup>37</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: ضربة علي يوم الخندق أفضل من أعمال أمتي إلى يوم القيامة. (ينابيع المودة: ص 163)  
پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: ضربه علی در روز خندق از همه اعمال (نیک) امت من تا روز قیامت با فضیلت تر است.

---

<sup>37</sup> “Junabiul Muuadeh”, f. 163.

## Hadithi 30

Bera bin Azibi tregon: “Ishim me të Dërguarin e Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) dhe po bënim Haxhin e Lamtumirës. Në mes të rrugës ai ndaloi. U tha të gjithë haxhinjve të mblidheshin rreth tij. Pastaj kapi dorën e Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*), e ngriti dhe tha: “*A nuk jam unë më i denjë për besimtarët se vetë ata?*”

- Po! - thanë me zë të lartë të pranishmit.

- *A nuk jam më i denjë për çdo besimtar se ai vetë? - pyeti përsëri Profeti Muhamed.*
- *Po, je! - u përgjigjën të gjithë.*
- *Ky, Aliu, është kujdestari i kujt do që unë jam kujdestar për të. - foli Profeti Muhamed. - O Zot, bëhu mik me këdo që e ka bërë mik (e ka pranuar kujdestarinë e tij) dhe bëhu armik me atë që e kundërshton, lufton Aliun”.<sup>38</sup>*

عن البراء بن عازب قال: أقبلنا مع رسول الله صلى الله عليه واله في حجته التي حج فنزل في بعض الطريق فأمر الصلاة جامعة فأخذ بيد علي عليه السلام فقال: أأنت أولى بالمؤمنين من أنفسهم، قالوا: بلى، قال: أأنت أولى بكل مؤمن من نفسه، قالوا: بلى، قال: فهذا ولي

---

<sup>38</sup> “Sunen ibn Maxheh”, vëll. 1, f. 43; “Musnedi Ahmed”, Hadithi 906.

من أنا مولاه اللهم وال من واولاه اللهم عاد من عاداه (سنن ابن ماجه: ج 1 ص 43 -

مسند احمد، حديث: 906)

براء بن عازب روايت مي كند كه ما در حجة الوداع با رسول الله - صلي الله عليه و آله -  
بوديم كه در ميانه راه فرود آمد و فرمود تا همه حاجيان همراه او جمع شوند. آنگاه دست  
علي - عليه السلام - را گرفت و بلند كرد و فرمود: آيا من سزاوارتر به مؤمنين از  
خودشان نيستم؟ جمعيت فرياد زد: بله، باز حضرت فرمود: آيا من سزاوارتر به هر  
مؤمني از خودش نيستم؟ همه پاسخ دادند: بله چنين است. آنگاه فرمود: اين (علي) ولي  
هر كسي است كه من مولاي او هستم. خدايا با هر كه با او دوستي كرد (و ولايت او  
را پذيرفت)، دوستي كن و با هر كه با او دشمني كرد، دشمني كن.



## Hadithi 31

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut goftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “*Kush e lëndon Aliun, më ka lënduar mua*”.<sup>39</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من آذى عليا فقد آذاني (مسند أحمد: حديث

15394)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: هر کس علی را بیازارد من را آزرده است.

---

<sup>39</sup> “Musnedi Ahmed”, Hadithi 15394.

## Hadithi 32

Umu Seleme ka transmetuar se Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), hodhi një mantel mbi Aliun, Hasanin, Hysejnin dhe Fatimen (*Paqja qoftë mbi ta!*).

- O Zot! Këta janë Ehli Bejti im dhe njerëzit e mi më të mirë! - tha Profeti Muhamed.
- O Allah, largoje prej tyre ndyrësinë dhe pastroji ata në mënyrën më të mirë!

- A jam unë prej tyre? - e pyeta të Dërguarin e Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).
- Jo, por je ti je në rrugën e mirësisë dhe të udhëzimi, - tha Profeti Muhamed.<sup>40</sup>

عن أم سلمة: أن النبي صلى الله عليه وآله جليل على علي وحسن وحسين وفاطمة كساء ثم قال: اللهم هؤلاء أهل بيتي وخاصتي اللهم أذهب عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا، فقالت أم سلمة: يا رسول الله أنا منهم؟ قال: إنك إلى خير. (مسند احمد: حديث 25383)

ام سلمه روایت می کند که پیامبر صلی الله علیه و آله عبايي را بر علي و حسن و حسين و فاطمه - صلوات الله عليهم - افکند و فرمود: خداوندا! اینان اهل بیت و برترین افراد من هستند. خدایا از آنان پليدي را ببر و به بهترین شکل پاکیزه شان گردان. ام سلمه می گوید: به رسول خدا عرض کردم: آیا من هم از آنها هستم. حضرت فرمود: نه اما تو در مسیر خیر و هدایت هستی.

---

<sup>40</sup> "Musnedi Ahmed", Hadithi 25383.

## Hadithi 33

Umu Selme ka thënë: “Betohem në Allah, se Aliu ishte njeriu më i afërt i të Dërguarit të Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Çdo mëngjes, kur takonim të Dërguarin e Allahut, ai thoshte: ‘A ka ardhur Aliu?’ E përsëriste shumë herë pyetjen. Mendova se e kishte dërguar për të bërë ndonjë punë (dhe po e priste). Nuk kaloi shumë kohë dhe Aliu erdhi. Menduam se ai kishte ndonjë punë personale me të, prandaj dolëm nga shtëpia dhe u ulëm te dera. Unë isha më

afër derës. Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) u përkul para të Dërguarit të Allahut dhe ai filloi t'i flasë në vesh, deri sa ndërroi jetë në atë gjendje. Ja pra, pse Aliu ishte personi më i afërt i Profetit Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*)".<sup>41</sup>

عن أم سلمة قالت: والذي أحلف به أن كان عليّ لأقرب الناس عهداً برسول الله صلى الله عليه واله قالت: عدنا رسول الله صلى الله عليه واله غداً بعد غداة، يقول: جاء عليّ؟ مراراً وأظنته كان بعثه في حاجة فقالت: فجاء بعد فظننا أنّ له إليه حاجة فخرجنا من البيت فقعدنا عند الباب فكنت من أدناهم إلى الباب فأكبّ عليه عليّ فجعل يساره و يناجيه ثم قبض صلى الله عليه واله من يومه ذلك، فكان أقرب الناس به عهداً (تاريخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 394)

از أم سلمه روایت شده که گفت: سوگند به آنکه به وی سوگند یاد می-کنم علی نزدیکترین فرد از مردم به رسول خدا - صلی الله علیه و آله - بود. هر روز صبح که

---

<sup>41</sup> "Tarikhe Demeshl ibn Esakir", vëll. 42, f. 394.

## *të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

رسول الله را ملاقات می کردیم می فرمود: علی آمد؟ و بارها آن را تکرار می فرمود. گمان می کردم که وی را در پی کاری فرستاده است. سپس آن روز علی آمد، پس گمان کردم که با وی کاری شخصی دارد از این رو از خانه خارج شدیم و کنار در نشستیم. و من از همه به در نزدیک تر بودم. پس علی علیه السلام به طرف وی خم گشت و سپس رسول خدا شروع کرد در گوشه با وی سخن گفتن تا اینکه رسول خدا در همان حال از دنیا رفت و بدین ترتیب وی نزدیک ترین مردم به پیامبر - صلی الله علیه و آله - بود.

## Hadithi 34

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) i ka thënë Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*): “A nuk je i kënaqur që pozita jote ndaj meje është si pozita e Harunit me Musain, vetëm se pas meje nuk ka Profet. Sigurisht, nëse do të kishte, ai do të ishte ti”.<sup>42</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه وآله لعلي: أما ترضى أن تكون مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي و لو كان لكنته (تاريخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 176)  
پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله - به علی - علیه السلام - فرمود: آیا خشنود نمی شوی

---

<sup>42</sup> “Tarikhe Demeshl ibn Esakir”, vëll. 42, f. 176.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

که جایگاه تو نسبت به من مانند جایگاه هارون نسبت به موسی باشد جز آن که بعد از من پیامبری نیست که البته اگر بود، آن پیامبر تو بودی.



## Hadithi 35

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi të dhe familjen e tij!*), ka thënë: *“Shembulli im dhe shembulli i Aliut është si pema, rrënja e të cilës jam unë; Aliu është dega, Hasani dhe Hysejmi janë frutat e saj dhe ndjekësit (shi’itët) janë gjethet e saj. Pra, a është e mundur të marrësh diçka tjetër veçse të pastrës nga e pastra?”*<sup>43</sup>

---

<sup>43</sup> “Tarikhe Demeshl ibn Esakir”, vëll. 42, f. 384.

قال رسول الله صلى الله عليه واله: مثلي و مثل عليّ مثل شجرة، أنا أصلها وعليّ فرعها  
والحسن والحسين ثمرها، والشيعه ورقها، فهل خرج من الطيب إلّا الطيب؟ (تاريخ

دمشق ابن عساکر: ج 42 ص 384 )

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: مثل من و مثل علی مثل درختی است که من  
ریشه (و تنه) آن و علی شاخه آن و حسن و حسین میوه آن و شیعه برگهای آنند. پس  
آیا از پاکیزه جز پاکیزه به دست می آید؟

## Hadithi 36

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “O Ali! Unë jam qyteti i diturisë dhe ti je dera e tij. Askush nuk mund të hyjë në qytet përveçse nga dera e tij. Ai që mendon se më do, por është armiku yt, gënjen. Ti je prej meje dhe unë jam prej teje. Mishi yt është mishi im dhe gjaku yt është gjaku im. Shpirti yt është nga shpirti im; brendësia jote është brendësia ime dhe pamja jote është pamja ime. Lum ai që të bindet! Mjerë ai që nuk të bindet! I fituar është ai që pranon kujdestarinë dhe miqësinë tënde; i humbur është ai që u armiqësua me ty. Ai që erdhi me

*ty, shpëtoi, kurse ai që u nda prej teje, u shfaros. Shembulli yt dhe shembulli i Imamëve, nga brezi yt, pas meje, është si anija e Nuhut, ku, kushdo që hyri në të, shpëtoi dhe, kush mbeti pas, u mbyt. Ngjashmëria jote është si yjet. Sa herë që një yll zhduket, një yll tjetër do të lindë dhe kjo do të vazhdojë deri në Ditën e Kiametit”.<sup>44</sup>*

قال رسول الله صلى الله عليه واله: يا علي، أنا مدينة العلم وأنت بائها، ولن تُؤقَى المدينة إلا من قبل الباب، وكذب من زعم أنه يحبني و يبغضك، لأنك مني وأنا منك، لمحك من لحمي، ودمك من دمي، وروحك من روحي، و سريرتك من سريرتي، وعلانيتك من علانيتي، سعد من أطاعك وشقي من عصاك، وريح من تولاك وخسر من عاداك، فاز من لزمك وهلك من فارقك، مثلك ومثل الأئمة من ولدك بعدي مثل سفينة نوح، من ركبها نجا ومن تخلف عنها غرق، ومثلكم كمثل النجوم كلما غاب نجم طلع نجم إلى يوم القيامة. (بنايع المودة: ص36)

---

<sup>44</sup> “Junabiul Muuadeh”, f. 36.

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: ای علی! من شهر علمم و تو درِ آن هستی و هرگز وارد شهر جز از درِ آن نمی توان شد. دروغ می گوید آن که گمان می برد من را دوست دارد اما با تو دشمن است. چون تو از منی و من از توام. گوشت تو گوشت من و خون تو خون من است. روح تو از روح من و باطن تو باطن من و آشکار و ظاهر تو ظاهر من است. سعادتمند شد آن که از تو اطاعت کرد و بدبخت شد آن که نافرمانی ات کرد. سود برد آن که ولایت و دوستی تو را پذیرفت و زیان کرد آن که با تو دشمنی ورزید. آن کس که همراه تو شد، رستگار شد و آن کس که از تو جدا شد، هلاک شد. مثل تو و مثل امامان از نسل تو بعد از من مثل سفینه نوح است که هر کس در آن در آمد نجات یافت و هر کس از آن جا ماند، غرق شد. همچنین مثل شما مثل ستارگان است که هر ستاره ای غائب شود ستاره ای دیگر طلوع می کند و این تا روز قیامت ادامه دارد .

## Hadithi 37

Enes bin Maliku ka thënë: “Unë isha ulur me të Dërguarin e Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), kur erdhi Ali bin ebu Talibi (*Paqja qoftë mbi të!*). Profeti tha: ‘O Enes! Unë dhe ky (*Aliu*) jemi argumenti i Zotit mbi krijesat e Tij’”.<sup>45</sup>

وعن أنس بن مالك قال: كنت جالسا مع النبي صلى الله عليه واله إذ أقبل علي بن أبي طالب عليه السلام فقال النبي صلى الله عليه واله: يا أنس أنا وهذا حجة الله على خلقه.

---

<sup>45</sup> “Tarikhe Demeshl ibn Esakir”, vëll. 42, f. 384.

(تاریخ دمشق ابن عساکر، ج 42 ص 308)  
انس بن مالک می گوید: من نزد پیامبر - صلی الله علیه و آله - نشسته بودم که علی بن  
ابی طالب آمد. پیامبر فرمود: ای انس! من و این (علی) حجت خداوند بر مخلوقاتش  
هستیم.

## Hadithi 38

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Aliu është për mua si koka ime për trupin tim”.<sup>46</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: عليّ مّتي مثل رأسي من بدني (مناقب عليّ بن أبي

طالب : ص92)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: علی نسبت به من مانند سر من نسبت به بدنم

است.

---

<sup>46</sup> “Munakib Ali ibn ebi Talib”, f. 92.



## Hadithi 39

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë:  
“Titulli i librit të besimtarit është dashuria për Ali ibn ebu Talibin”.<sup>47</sup>

قال رسول الله صلى الله عليه واله: عنوان صحيفة المؤمن حب علي بن أبي طالب. (بنايع

المودة: ص105)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: عنوان صحیفه مؤمن دوستی علی ابن ابی طالب

است.

---

<sup>47</sup> “Jumabiul Muuedeh”, f. 105.

## Hadithi 40

Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) është njeriu më i zgjuar dhe më i ditur, në lidhje me Kur’anin. Pra, kushdo që më do mua, duhet ta dojë edhe atë. Asnjë rob nuk mund ta arrijë kujdestarinë time përveçse duke dashur Aliun”.<sup>48</sup>

---

<sup>48</sup> “Tarikhe Demeshl ibn Esakir”, vëll. 42, f. 241.

قال رسول الله صلى الله عليه واله: عليّ عليه السلام أفضى أمتي بكتاب الله، فمن أحبني فليحبه، فإن العبد لا ينال ولايتي إلا بحب عليّ عليه السلام. (تاريخ دمشق ابن عساکر،

ج 42 ص 241)

پیامبر - صلی الله علیه و آله - فرمود: علی - علیه السلام - مسلط ترین و آگاه ترین فرد نسبت به قرآن است. پس هر که من را دوست دارد باید او را نیز دوست داشته باشد. همانا هیچ بنده ای به ولایت من دست پیدا نمی کند مگر با دوست داشتن علی.

*të Imam Aliut (Paqja çoftë mbi të!)*

---

اسم الكتاب: اربعون حديثا في فضائل الإمام علي عليه السلام

ترجمة الأحاديث: اليسابتا فزا

تحت النظر: الشيخ ولنت (عباس) مرزا

التصحيح الأدبي: بيريدا كولا

الإخراج النهائي: صبريه فزا

الغلاف: صبريه فزا

الناشر: جمعيت نسيم

تيرانا: 2023